

Музика, очерет,
на долоні, руці.
Скільки пройде комет
крізь понадхмарр'я ці.

Як проступа тепло
через ріки, міста.
Все, що у нас було —
тільки ця висота.

Все, що трималось вії,
голос печальний, плач,
я скидаю на твій
автовідповідач.

Поїзд твоїх химер
не зупиняє біг,
нам з тобою тепер
падає різний сніг.

Нарізно кров поспіша,
солодко шириться лет,
тихо росте душа,
мов ламкий очерет.